

Щовесни за бажанням уряду в Україні зростають тарифи. І хоча за витратами на комунальні послуги, які перевищують 50% від доходів, українці вже попереду всіх у світі, Кабмін не збирається зупинити шалене зростання цін. З 1 березня піднялася вартість електроенергії, а з 1 квітня подорожчає газ.

ГАСІТЬ СВІТЛО

Третій раунд подорожчання послуги побутового електропостачання українці відчують уже в квітні. Згідно з постановою НКРЕКП №220 від 26 лютого 2015 року, з першого дня першого місяця весни до 1 вересня цього року споживачі щомісяця сплачуватимуть за кожну кВт-год використаної електроенергії за такими тарифами: до 100 кВт-год — 57 коп., за обсяги від 100 до

600 кВт-год — 99 коп., а за спожиту понад 600 кВт-год електроенергію — 1,56 грн. Тобто в середньому платіжка за світло подорожчає десь на 25%.

Експерт Фонду громадської безпеки Юрій Гаврилечко в коментарі **«ВВ»** прогнозує, що насправді зростання буде більшим.

«Насправді ж ціни піднялися щонайменше на 27%», — уточнив він.

Гаврилечко констатував, що необхідність подорожчання електроенергії, на жаль, є ціл-

ком логічною та обґрунтованою. За його словами, середня собівартість кіловата електрики становить 2 центи, тобто близько 54 коп. Якщо ціна кіловата менша за 2 центи, це не дає можливості генеруючим компаніям існувати.

«Лише після наступного подорожчання можна буде говорити про те, що ціна на електроенергію наблизиться хоч до якоїсь розрахункової величини», — додав він.

(Закінчення на стор. 4)

ВСЕУКРАИНСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА

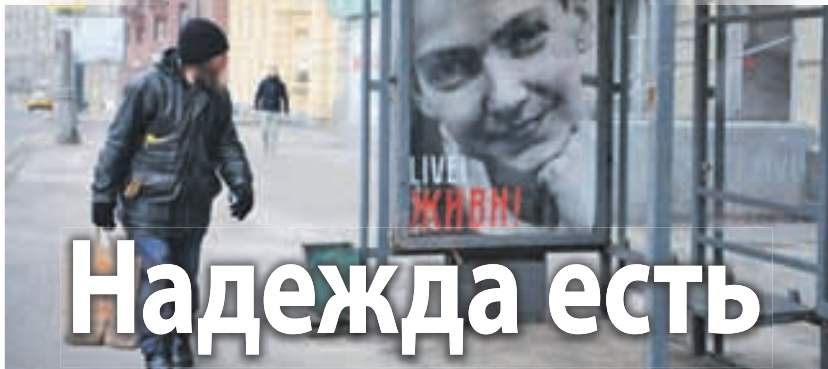
НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: **GAZETA.VV.COM**

**Рекомендованная цена
2 грн 30 коп.**

Украинская летчица Надежда Савченко на прошлой неделе прекратила сухую голодовку. Однако состояние ее здоровья остается критическим. Через неделю мы узнаем вердикт суда. Между тем абсолютно очевидно, что процесс затягивают не случайно.

КРЕМЛЕВСКИЙ ГУМАНИЗМ

Неделю назад российский МИД пообещал, что украинских медиков допустят к Надежде Савченко. Однако наших врачей промурыжили на границе ровно столько, чтобы они не смогли получить разрешение на посещение Савченко в СИЗО, поскольку суд по делу украин-

Надежда есть

ина сейчас объективно ничем не может оперативно помочь заложнице. Адвокаты — не врачи и не могут объективно судить о состоянии ее здоровья. На мой субъективный взгляд, ситуация критическая», — рассказывает представитель защиты.

но, Россия надеется использовать фактор Савченко для проведения каких-то переговоров.

Не нужно забывать, что продолжается сложный переговорный процесс в Минском формате. Штайнмайер выразил неудовлетворенность его результатами и призвал всех участников к компромиссам. Если вспомнить недавнее заявление Порошенко о том, что до конца года Донбасс вернется под контроль Украины, то все это в комплексе свидетельствует об одном: нас ожидает более напряженная стадия переговоров. И РФ будет пытаться использовать Савченко в качестве своеобразного козыря».

По словам эксперта, ресурсный потенциал дипломатии в данном конкретном случае ограничен. В то же время, считает Олещук, украинская сторона могла бы вести себя более жестко и последовательно в вопросе освобождения Надежды Савченко. Потому как у Украины остаются довольно серьезные механизмы давления на РФ. И они периодически задействуются. Например, энергоблокада Крыма или блокирование российского транспортного сообщения через Украину. Но все это происходит лишь благодаря активистам.

«Официальная украинская власть использовала такие механизмы процен-

Агония Украины или перезагрузка власти

Украине нужна полная перезагрузка власти посредством выборов. Все-таки выборы — это лучше, чем увеличивающаяся изо дня в день коррумпированность и профессиональная неэффективность всех ветвей и уровней власти в условиях продолжающегося кризиса.

Сама угроза перевыборов — это единственное оружие избирателя заставить слуг народа нести хоть какую-нибудь ответственность перед Украиной. Тем более, перезагрузка демократическим путем президентской и парламентской власти все же лучше, чем попытка военно-политического переворота, угроза которого становится все более очевидной. Если у власти много времени для паразитирования на теле страны, то Украина просто может не выдержать испытаний войной, кризисом и тотальной коррупцией. Это уже «идеальный шторм», ко-

полнительные преимущества Путину в борьбе за Украину. И если Европа только пробивается сюда, несмотря на сопротивление нашей власти, то Кремль на полную катушку использует все рычаги давления, накопленные за годы господства — от коррумпированных олигархов до пятой колонны в украинской власти и СМИ. Сейчас деятельность президента Порошенко зашла в тупик. Он уже понял, что не может и не хочет стать лидером реформ, но и отказаться от власти у него тоже нет сил. Ему остается до конца правления только заниматься поли-

ТИМОШЕНКО, КАК БОЛЕЕ ПОДГОТОВЛЕННЫЙ КАНДИДАТ, ИМЕННО СЕЙЧАС ИМЕЕТ БОЛЬШЕ ШАНСОВ, ЧЕМ ПОРОШЕНКО, СТАТЬ НОВЫМ ПРЕЗИДЕНТОМ УКРАИНЫ

торый не пожелаешь и врагу. И, может быть, как это ни странно звучит, надо начинать с досрочных президентских выборов, а не парламентских, ибо именно президентская власть в Украине играет большую, определяющую роль в тотальном коррумпировании страны. Кроме того, именно из недр нынешней президентской власти исходит тайная порочная геополитическая концепция президента Порошенко о «равноудаленности» Киева от Запада и России.

Из этой странной концепции исходит его глубоко ошибочная геополитическая стратегия «двух сдерживаний». С одной стороны, «сдерживание Европы», не позволяющее ей влиять и критиковать нашу власть. Этим легко объясняется тактика президента Порошенко саботажа антикоррупционных требований Европы и затягивание Киевом получения безвизового режима для украинцев. С другой стороны — «сдерживание России», а не победа над захватчиком и коренная ломка старых колониальных отношений между Москвой и Киевом.

Такая «хитрость» президента Порошенко дорого обходится Украине, ибо мы исторически и политически заведомо находимся в зоне влияния Кремля, а не Европы или США. Это дает до-

стическими интригами, тянуть время и зарабатывать бешеными темпами.

Петр Порошенко явно получает удовольствие от огромной президентской власти, но, увы, не справляется с ней и задачами, стоящими перед Украиной. Недавно в интервью турецким СМИ он сам фактически признался, что любит Россию, но вынужден воевать с ней, ибо ему сильно не повезло в жизни — он стал президентом и главнокомандующим страны, на которую напала Россия.

И если вдруг начнется президентская гонка, то сейчас больше всего к ней готовы двое — Порошенко и Тимошенко. Я подозреваю, что Тимошенко, как более подготовленный кандидат, именно сейчас имеет больше шансов, чем Порошенко, стать новым президентом Украины. Потом появятся другие привлекательные кандидаты. Но сейчас это ее исторический шанс.

Но для того чтобы ей поверили, она должна уже сейчас демонстративно отказаться от порочной практики концентрации президентской власти, превращения АП в эпицентр экономической и политической коррупции, как это происходит при последних трех президентах.

Виктор НЕБОЖЕНКО,
«Фейсбук»

«К СОЖАЛЕНИЮ, РОССИЙСКИЙ ОМБУДСМЕН ПАМФИЛОВА НЕ ПРОЯВЛЯЕТ КАКОЙ-ЛИБО АКТИВНОСТИ В СУДЬБЕ НАДЕЖДЫ В ЭТОТ КРИТИЧЕСКИЙ МОМЕНТ. ВСЕ ДВЕРИ В РОССИИ ДЛЯ НАДЕЖДЫ ЗАКРЫТЫ», — ПОЛОЗОВ

ской летчицы, рассматривающий и этот вопрос, удалился в совещательную комнату. Хорошее оправдание.

Позже глава внешнеполитического ведомства России Сергей Лавров в телефонном разговоре с министром иностранных дел Украины Павлом Климкиным нашел объяснение этому весьма странному поступку. Оказывается, разрешение российская сторона дала предварительно, «исходя из принципов гуманизма».

Так, по словам Лаврова, судья Донецкого городского суда была готова предоставить украинским медикам доступ к подсудимой уже 9 марта. Однако вызывающее поведение Савченко сделало визит врачей невозможным.

По словам министра иностранных дел РФ, состояние здоровья украинской летчицы не вызывает опасений!

«Савченко чувствует себя нормально, занимается физкультурой. Она находится под постоянным наблюдением российских врачей», — констатировал он. Это уже верх цинизма!

Впрочем, ровно год назад мы могли наблюдать точно такую же ситуацию. Тогда наши врачи также получили разрешение на обследование Надежды, которая голодала в первый раз, однако в течение нескольких дней не могли к ней попасть.

Тем временем адвокат Николай Полозов говорит о том, что состояние украинской политзаключенной крайне тяжелое.

РФ БУДЕТ ПЫТАТЬСЯ ИСПОЛЬЗОВАТЬ САВЧЕНКО В КАЧЕСТВЕ СВОЕОБРАЗНОГО КОЗЫРЯ НА ПЕРЕГОВОРАХ

«Надежде Савченко срочно требуется хотя бы медицинское обследование для оценки текущего состояния здоровья, определения потенциальных рисков и правильного выхода из сухой голодовки. Я читал, что власти Украины обратились к Германии с просьбой прислать своих медиков. Но когда они приедут? А решать эту проблему нужно срочно.

К сожалению, российский омбудсмен Памфилова не проявляет какой-либо активности в судьбе Надежды в этот критический момент. Все двери в России для Надежды закрыты, а Укра-

В ОЖИДАНИИ ВЕРДИКТА

21–22 марта Надежде Савченко огласят приговор. Напомним, что в случае, если Донецкий суд РФ признает вину украинской летчицы, адвокаты не будут обжаловать это решение.

Профессор Киевского национального лингвистического университета, доктор юридических наук Александр Мережка пояснил, почему это не очень хорошо: «Для того чтобы Европейский суд по правам человека принял дело Савченко (то есть рассмотрел, были ли нарушены ее

ОФИЦИАЛЬНАЯ УКРАИНСКАЯ ВЛАСТЬ ЗАДЕЙСТВУЕТ МЕХАНИЗМЫ ДАВЛЕНИЯ НА РФ ПРОЦЕНТОВ НА ПЯТЬ. ОБЩЕСТВЕННЫЕ АКТИВИСТЫ ЧТО-ТО ПЫТАЮТСЯ СДЕЛАТЬ, НО ИХ ВОЗМОЖНОСТИ ОГРАНИЧЕНЫ

права согласно Европейской конвенции о правах человека 1950 года), адвокаты должны исчерпать «местные средства правовой защиты». То есть было бы лучше, если бы они прошли полностью все необходимые судебные инстанции, несмотря на то, что надежды на справедливость и правосудие в России нет».

Хоть в РФ ранее и заявляли, мол, решения ЕСПЧ необязательны к исполнению, но, тем не менее, это был бы еще один веский аргумент в пользу Савченко.

тов на пять. Общественные активисты что-то пытаются сделать, но арсенал их средств ограничен. В сумме Украина не задействовала и 20% своих возможностей противостояния с Россией. И это в первую очередь связано с тем, что интересы бизнес-элиты твердо завязаны на экономических отношениях с Россией. И они не готовы к разрыву», — поясняет Олещук.

Также политолог прокомментировал информацию о том, что президент поручил МИД создать штаб для координации действий по спасению Надежды Савченко: «Я не знаю, какой смысл это имеет сейчас. Поздно создавать штаб. Поскольку речь должна идти не о координации действий, а непосредственно об освобождении. Оно или проводится, или нет. Так что создание какого-то штаба — это просто пиар».

Однако времени на саморекламу уже нет. Год и девять месяцев украинская летчица находится в российском плену. После всех голодовок состояние ее здоровья вызывает серьезные опасения. И каждая минута теперь для нее дорога. Так что пора бы перейти от слов к делу.

Тем более что после оглашения приговора Надежда Савченко намерена опять вернуться к сухой голодовке...

Анна СПИВАК

После того как Верховная Рада позорно провалила отставку премьер-министра Арсения Яценюка, а коалиция фактически распалась, мы наблюдаем нечто интересное. В СМИ то и дело всплывают фамилии потенциальных премьеров и глав ведомств. Мол, источники надежные, перепроверенные. Однако как можно говорить обо всем этом, если не сформировано новое большинство?

КАК «УЙТИ» ЯЦЕНЮКА?

С правовой точки зрения мы оказались в невероятно сложной ситуации. С одной стороны, отставку премьера и, соответственно, всего Кабмина провалили, а сам Яценюк увольняться не желает. Посему до начала следующей сессии Арсений Петрович и его подчиненные получили иммунитет.

С другой стороны, коалиция де-факто распалась, а она является «родителем» правительства. Поэтому и Кабмин должен самоотставиться. Правда, делать этого никто не будет. Вот такой замкнутый круг.

«Отправить Яценюка в отставку можно, несмотря на все разговоры о том, что теперь у него есть иммунитет до осени. Нужно просто переголосовать решение парламента по формальным причинам. Там было и кнопкодавство, и нарушение процедуры, — комментирует эту путаницу директор Украинского института анализа и менеджмента политики Руслан Бортник. — В любой момент можно собрать заседание ВР... Можно убедить Арсения Петровича уйти в отставку, предложив ему альтернативу. Варианты существуют... Но мне кажется, что это ситуация руководимого хаоса. Когда нет нормального правительства, когда нет коалиции, кто выигрывает? Президент».

С третьей стороны, согласно статье 90 Конституции Украины, президент имеет право досрочно прекратить полномочия Верховной Рады, если, в частности, на протяжении одного месяца не будет создано большинство депутатских фракций. Ключевые слова здесь «имеет право», а вовсе не «должен».

«Если глава государства не назначает выборы, тогда возникает клинчевая ситуация, когда правительство, не имеющее доверия парламента и общества, продолжает работать. В то же время президент, Кабмин и ВР теряют остатки доверия украинцев», — говорит политолог, эксперт корпорации стратегического консалтинга «Гардарика» Константин Матвиенко.

Но, тем не менее, еще есть время для того, чтобы исправить допущенные ошибки. Если говорят, что выборы — это огромный стресс для страны, то как охарактеризовать нынешнее состояние?

ЖИВА ЛИ?

В конце февраля спикер ВР Владимир Гройсман пояснил, почему не объявил о распаде коалиции. По его версии, хоть три фракции из пяти и вышли из большинства, де-юре под Коалиционным соглашением остается 237 подпи-

сей народных избранников. Сколько же сейчас подписей стоит под тем самым документом, неизвестно. Однако де-факто никто не поспорит с тем, что коалиции уже давно не существует.

Руслан Бортник в комментарии «ВВ» рассказал, как долго может продолжаться такое вялотекущее состояние: «В чем проблема премьериады и коалициады в Украине? Они не вытекают из логических, политических, правовых или социальных процессов. Когда в любой цивилизованной западной стране рейтинг коалиционных партий падает, коалиция прекращает существование, создается новое большинство и, соответствен-

ОТПРАВИТЬ ЯЦЕНЮКА В ОТСТАВКУ МОЖНО, НЕСМОТЯ НА ВСЕ РАЗГОВОРЫ О ТОМ, ЧТО ТЕПЕРЬ У НЕГО ЕСТЬ ИММУНИТЕТ ДО ОСЕНИ. НУЖНО ПРОСТО ПЕРЕГОЛОСОВАТЬ РЕШЕНИЕ ПАРЛАМЕНТА

но, правительство. У нас же глава парламента просто не объявляет о роспуске коалиции. Зомби-большинство вроде и есть, но на самом деле нет его. Эта ситуация может продолжаться долго и сохраняться, пока президент все устраивает, пока он сохраняет контроль и пока нет массовых социальных протестов».

В то же время Константин Матвиенко считает, что шансов на создание коалиции в нынешних реалиях не так много: «Для эффективной работы большинство должно быть сформировано на принципах и критериях реформ. То есть обязано выступить с четкими предложениями, к примеру, по увеличению ВВП и количества рабочих мест, уменьшению преступности и так далее. Однако я не вижу платформы для объединения. Потому что сейчас идут торги по поводу персональных интересов в правительстве. Мы не видим абсолютно никаких предложений двух самых больших парламентских сил касательно изменения социально-экономической стратегии. Повторюсь, они готовы говорить о кадрах, но не о стратегии. Поэтому если коалицию будут создавать на таких принципах, то она окажется недолговечной. Но, по моему мнению, это все же не получится».

А вот политолог, председатель правления Института украинской политики и Фонда «Украинская полити-

ка» Кость Бондаренко допускает, что большинство может быть сформировано. При этом есть сразу несколько сценариев.

«Возможно, что ведется закулисно-кулуарная работа по перекучке

голосов отдельных депутатов во фракции. Так, доберут девять-десять человек, которые вдруг заявят о большой любви к БПП или «НФ» и станут убежденными сторонниками коалиции. Может быть, Ляшко согласится на объединение. Возможен

вариант с разъяснением Конституционного суда о том, что большинство может формироваться не только из фракций, но и депутатских групп. Тогда к нему, вероятно, примкнут

группы «Воля народа» и «Возрождение», — говорит эксперт. — Это теоретически. Что касается реалий, то сегодня коалиции по факту нет. Если и заявят о том, что она существует, то выборы премьера все равно будут проводиться силами ситуативного большинства. И к этому надо быть готовыми».

ГРОЙСМАН VS ЯРЕСЬКО

В последнее время все чаще говорят о том, что основными кандидатами на пост премьер-министра являются нынешний спикер парламента Владимир Гройсман и министр финансов Наталия Ярьсько.

У кого из них больше шансов возглавить Кабмин, рассказывает Руслан Бортник, а заодно и прогнозирует,

компромиссное решение с точки зрения украинских олигархов и внешних игроков. Да и его назначение будет выглядеть как перезагрузка системы, и на определенное время позволит выпустить социальный пар».

Эксперт считает, что при премьерстве Гройсмана возможны курсовые обвалы, резкие всплески экономического кризиса. Но его правительство будет более социально ответственным, ведь Гройсман попытается сгладить общественный конфликт. Получится что-то среднее между правительствами Азарова и Яценюка.

«С одной стороны, при таком назначении будет больше влияния у президента. Однако ситуация с Гройсманом не такая простая, потому как он демонстрирует свои соб-

ственные амбиции. Рейтинги президента падают, и думаю, что рано или поздно Гройсман начнет играть свою политическую игру», — продолжает Бортник.

Шансы Наталии Ярьсько политолог оценивает в 30%. Ведь, в отличие от нынешнего спикера, министр финансов не популярна среди народа. Она также не поддерживается олигархами и парламентариями. Но у

та бюджета, курсовой стабильности будут жертвовать социальными стандартами. Правительство Ярьсько окажется самым антисоциальным правительством в истории Украины (даже по сравнению с Кабмином Яценюка). Социальное обеспечение будет добиваться, уничтожаться, но вместе с тем сохранятся параметры соглашений с МВФ и другими организациями.

Правительство Ярьсько, вероятнее всего, будет социально безответственным. Она станет делать то, что считает нужным, а не то, чего требует общество. У нее нет чувства какой-либо ответственности перед украинцами. Ярьсько назначалась по квоте БПП, но она больше ориентируется на мнение западных партнеров, нежели на Порошенко. Так что может

ПРАВИТЕЛЬСТВО ЯРЕСЬКО БУДЕТ САМЫМ АНТИСОЦИАЛЬНЫМ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ В ИСТОРИИ УКРАИНЫ. ДАЖЕ ПО СРАВНЕНИЮ С КАБМИНОМ ЯЦЕНЮКА

создавать президенту проблемы. Она способна игнорировать запросы АП, какие-то политические и социальные цели, которые ставит глава государства», — прогнозирует эксперт.

ПРИ ПРЕМЬЕРСТВЕ ГРОЙСМАНА ВОЗМОЖНЫ КУРСОВЫЕ ОБВАЛЫ, РЕЗКИЕ ВСПЛЕСКИ ЭКОНОМИЧЕСКОГО КРИЗИСА

В то же время политолог Кость Бондаренко считает, что ни у одного из этих кандидатов нет бесспорного преимущества: «Поэтому может повториться ситуация, которую мы наблюдали в 1998 году. Тогда была очень длительная премьериада: около десяти человек выдвигались и не набирали достаточного количества голосов. Была такая же ситуация в 2006 году, когда несколько месяцев сначала не могли сформировать коалицию, а потом выбрать премьера. Так что это обещает перерасти в длительный процесс, и обе нынешние кандидатуры, которые сейчас считаются согласованными, могут не набрать достаточного количества голосов (они же фактически из одного политического лагеря). Риск большой... И тогда действительно придется искать новую кандидатуру».

Яна ДЖУНГАРОВА

УКРАЇНЦІВ ЗАГНАЛИ

(Закінчення. Початок на стор. 1)

Свою чергою директор «Інституту міста» Олександр Сергієнко вважає, що як споживачі, так і монополісти мають свою правду в питанні підвищення тарифів. Проте про обґрунтованість зростання цін не йдеться. За його словами, кожне подорожчання чи то електрики, чи то газу уряд пояснює вимогами МВФ.

«Але МВФ лише вимагає врівноважити баланс та ліквідувати перехресне субсидування, яке породжує поле для корупції. Адже можна купити дешевше, а продати ту ж гігакалорію чи кіловат дорожче — за цінами для промисловості. Відмовитися від перехресного субсидування можна двома шляхами: або підвищуючи тарифи для населення, або знижуючи їх для підпри-

субсидії, не надходяють до теплокомуненерго. Тобто ми отримуємо фінансовий колапс не на рівні розрахунків споживач — постачальник, а між постачальником і держбюджетом. А зараз постачальники між собою будуть входити у фінансовий

клінч, тому що в них банально немає коштів для того, щоб покрити розрахункові обсяги по субсидіях», — уточнив Землянський.

директор з розвитку бізнесу НАК «Нафтогаз України» Юрій Вітренко в ефірі Hromadske.TV.

Попри розмови про зменшення вартості газу для населення, так звана «соціальна» ціна, тобто зимовий тариф, зростає до 5,5 тис. грн з ПДВ.

**УРЯД ВИРІШИВ
НЕ СВАРИТИСЯ ІЗ
МОНОПОЛІСТАМИ
І ПІДВИЩИТИ
ТАРИФИ ДЛЯ
НАСЕЛЕННЯ**

Згідно з уже підписаною угодою з МВФ, від 1 квітня цього року тариф на газ для населення та теплокомуненерго має складати 75% від вартості імпортного блакитного палива.

«Оскільки в нас ціна на газ, що становить 7200 грн за тис. куб. м, є взятою зі стелі, то й 75% від неї також взято зі стелі. І ні перша, ні друга ціни не мають жодного стосунку до економіки. Це регуляторно встановлені цифри», — вважає Юрій Гавриличко.

До речі, ніхто з чиновників навіть не заїкається про дешевий газ власного видобутку, який, згідно з чинним законодавством, має йти на потреби населення. Олександр Сергієнко нагадав, що ціна закупівлі ресурсу в «Укргазвидобування» дорівнює близько 600 грн з ПДВ.

Тому такі космічні ціни на газ, як 3600 грн та 5500 грн, є незрозумілими й злочинними.

— і тоді вже з'явився МВФ у якості «жахачки», і тарифи нібито зростають за вимогою Фонду. Врешті-решт ми отримали ситуацію, що зараз газ внутрішнього видобування розпродається за найвищим тарифом, а лівова частка прибутку залишається у НАК «Нафтогаз», — констатував Валентин Землянський.

Він додав, що за зростання тарифів українці мають завдячувати саме Кабінетові міністрів України. Адже це український уряд у 2014 році запропонував МВФ програму підвищення цін на газ для населення заради стабілізації бюджету «Нафтогазу».

«А в новому меморандумі з МВФ прописано, що верхня планка ціни на газ буде відштовхуватися від реального курсу гривні. Тобто тепер будь-яке зростання тарифів уряд може виправдовувати девальвацією національної валюти», — уточнив експерт.

Втім, споживачам від цього не легше. Адже хоча опалювальний сезон уже й закінчується, новий приголомшить цінами на обігрів осель.

«Якщо зараз теплокомуненерго отримують газ за 3 тис. грн, то після 1 квітня — за 5,5 тис. грн. Тобто тарифи зростуть на 75–80%», — констатував Валентин Землянський.

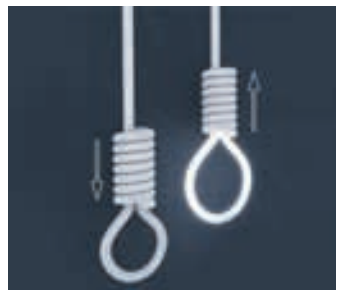
Свою чергою Олександр Сергієнко уточнив, що тільки за опа-

Юрія Гавриличка, суми в платіжках за це «благо цивілізації» піднімуться щонайменше на 50%. Валентин Землянський же вважає, що гаряча вода подорожчає на 75–80%.

Але й це ще не все! Для споживачів газу з квітня запроваджується так звана абонплата за приєднання до газових сітей, яка становитиме від 17 грн до 29 грн на місяць.

«Люди, які використовують газ виключно для приготування їжі, будуть щомісяця сплачувати додатково 17 грн. А нам кажуть, що тариф на газ для населення знизиться десь на 10%», — дивується Валентин Землянський.

За словами Юрія Гавриличка, громадська організація «Публічний аудит» скерувала позов до Європейського суду з прав людини проти України на предмет визнання НКРЕКП незаконно створеним органом. І хоча розгляд справ у ЄСПЛ доволі тривалий, проте зі стовідсотковою впевненістю можна сказати, що цей позов буде задоволений. Бо, згідно зі ст. 116 Конституції України, тільки Кабмін має право створювати нові органи виконавчої влади та вносити в їх діяльність якісь зміни. І тоді виникне цікаве запитання: яким чином із підприємств, що отримували гроші в незаконний спосіб, стягувати кошти, одержані в результаті розпоряджень та постанов регулятора з

**НАСПРАВДІ
ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЯ
ПОДРОЖЧАЄ НЕ НА 25%,
А ЩОНАЙМЕНШЕ
НА 27%**

ємств. Але в останньому випадку монополісти втрачатимуть прибутки. Саме тому уряд вирішив не сваритися із монополістами і ліпше закрутити гайки для громадян», — додав експерт у коментарі «ВВ».

За його словами, чергове зростання цін призведе до масових неплатежів. Уже в січні, за даними Держстату, рівень платежів населення склав 56%, тоді як в аналогічний період минулого року він дорівнював 95%. Далі заборгованість лише збільшуватиметься.

Директор енергопрограм Центру світової економіки і міжнародних відносин НАНУ Валентин Землянський також бачить негативну динаміку неплатежів. На доказ він навів статистику «Київенерго», згідно з якою зменшення розрахунків населення за електрику становить уже 9%. Кількість тих, хто платить за рахунками вчасно і в повному обсязі, лише скорочуватиметься.

«І в цих умовах ми нашоухнемося на масове шахрайство з приладами обліку, якщо такі є у споживачів», — спрогнозував експерт у коментарі «ВВ».

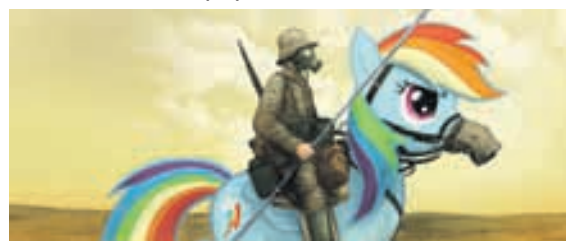
Він додав, що свою негативну роль у кризі неплатежів відіграють, як не дивно, і субсидії, які оформлюють громадяни.

«Розрахунки за газ склали у січні 10%. Це означає, що гроші з бюджету, які мали б спрямувати на

ГАЗОВА «ОБЛОГА»

Із газом ситуація є ще цікавішою. З огляду на те, що світові ціни на блакитне паливо падають, із вуст представників «Нафтогазу» та урядовців неодноразово зривалася боязка і обережна заява щодо перегляду тарифів на цей вид палива у бік зниження. Проте насправді це може обернутися лише черговим підвищенням.

Нагадаємо, в Україні для споживачів та теплокомуненерго діють два тарифи: зимовий, у рамках якого сплачується 3600 грн за тис. куб. м, та літній — по 7199 грн за тис. куб. м. За словами голови НКРЕКП Дмитра Вовка, впасти на 10% може верхня ціна, тобто літній тариф.

Про намір знизити ціни на газ говорять і в «Нафтогазі». Але...

«Проблема полягає в тому, що через підняття курсу долара паритет, закладений у меморандумі МВФ, призводить до того, що ціна не може бути зниженою», — сказав

**ДЛЯ СПОЖИВАЧІВ ГАЗУ З КВІТНЯ
ЗАПРОВАДЖУЄТЬСЯ ТАК ЗВАНА
АБОНПЛАТА ЗА ПРИЄДНАННЯ ДО
ГАЗОВИХ МЕРЕЖ, ЯКА ЩОМІСЯЦЯ
СТАНОВИТИМЕ ВІД 17 ГРН ДО 29 ГРН**

«Спочатку, коли ця «молода команда» прийшла до влади, підвищення тарифів мотивувалося тим, що потрібні гроші для розвитку власного газовидобутку для мінімізації залежності від імпортного газу. Потім логіка змінилася

100-метрової квартири в столиці після подорожчання газу доведеться сплачувати близько

1100 грн у місяць. А маючи в руках такий механізм, як девальвація гривні, тарифи на опалення можуть зростати ще й ще.

Але це перспектива майбутнього. Тим часом вже з квітня подорожчає гаряча вода. За словами

**ЗА ДАНИМИ ДЕРЖСТАТУ, РІВЕНЬ
ПЛАТЕЖІВ НАСЕЛЕННЯ У СІЧНІ
СКЛАВ 56%, ТОДІ ЯК В АНАЛОГІЧНИЙ
ПЕРІОД МИНУЛОГО РОКУ ВІН
ДОРІВНЮВАВ 95%. НАДАЛІ
ЗАБОРГОВАНІСТЬ ЛИШЕ ЗРОСТАТИМЕ**

2014 року до того моменту, коли рішення суду набуде чинності.

Проте чекати цього рішення доведеться довго. Хтось буде сплачувати «комуналку», економлячи на приготуванні їжі, хтось принципово відмовиться платити за цими вбивчими тарифами, хтось тихо вмиратиме, не маючи іншого вибору.

А Олександр Сергієнко не виключає, що після зростання тарифів уже точно слово візьме вулиця, і в кожному населеному пункті спалахнуть міні-майдани. Чи вистачить тоді в уряді сміливості не почути свій народ і припинити тарифні експерименти, покаже час.

Антоніна МИРОШНИЧЕНКО

В КОМУНАЛЬНИЙ ЗАШМОРГ

Реформу системи шкільної освіти в Україні чиновники вирішили розпочати з «чистки» малокомплектних шкіл. Мовляв, їх утримання економічно не вигідне. А учнів старших класів хочуть відправити на навчання до міст, адже планується створення так званих опорних шкіл. Однак існує багато ризиків, що калька з американських hub-schools може не підійти для українських реалій.

РІВНИЙ ДОСТУП ДО ОСВІТИ МОЖУТЬ ПЕРЕКРЕСЛИТИ

МИ ОТРИМАЄМО ЕЛІТАРНІ ЗАКЛАДИ ОСВІТИ, В ЯКИХ БУДУТЬ НАВЧАТИСЯ В ОСНОВНОМУ ТІ, ХТО ЗМОЖЕ ТУДИ ВЛАШТУВАТИСЬ. ПАРАЛЕЛЬНО ІСНУВАТИМУТЬ «ДРУГОСОРТНІ» ШКОЛИ

нується також залучення коштів від міжнародних організацій.

В одній опорній школі навчатимуться понад 360 дітей. Їй підпорядковуватимуться щонайменше три школи-філії як з початковими, так і з середніми класами.

Очолити систему опорної школи та її філії має директор, який буде призначати завідувачів навчально-виховного процесу.

Перспектива для дітей, які навчатимуться у таких школах, видається райдужною. Однак доктор педагогічних наук, директор Центру моніторингу якості освіти Ігор Лікарчук зазначив «ВВ», що створення такої системи погіршить умови рівного доступу до якісної освіти в Україні.

«З одного боку, ми отримаємо елітарні заклади освіти, в яких навчатимуться в основному ті, хто зможе туди влаштуватися. Паралельно існуватимуть «другосортні» школи, про їх підтримку держава забуде. Опорні школи стануть своєрідними острівцями щастя на похмурому тлі українських реалій. Це не вирішить жодну з проблем української освіти, яких є дуже багато», — вважає Лікарчук.

Визначити, яка з шкіл стане опорною, планують шляхом проведення конкурсу, причому рішення ухвалюватимуть місцеві органи влади.

«Про прозорість таких конкурсів не варто навіть говорити, — зазначає експерт. — Для участі у них освітяни напишуть певні плани розвитку, однак це може стати просто формальністю. Врешті-решт чиновники зберуться і винесуть заздалегідь спланований вердикт: ця школа буде основною, ми туди дамо додаткові гроші».

Водночас директор Центру експертизи освітніх реформ Людмила Ва-

щенко зазначає, що переформування галузі має починатися не зі створення опорних шкіл, а з підготовки педагогів та належної оплати їхньої праці.

«У нас за реформи беруться не з того боку. Навряд чи створення опорних шкіл підвищить рівень знань, який отримуватимуть учні, адже гарному вчителю може бути достатньо дошки й крейди, щоб дати належні знання. Але коли педагоги мають ту саму

тикується, зокрема, комбінована робота учнів старших класів у групах, є й індивідуальна робота. Звичайно, тут потрібне гарне технічне оснащення.

Достатньо дати висококваліфікованим педагогам-тьюторам нормальну зарплату — і вони пойдуть у малокомплектні школи. У цьому випадку також потрібні фінансові вливання, але не більші, ніж для інших ініціатив Міністерства. Але дітям не доведеться нікуди їздити, малокомплектна школа навіть процвітатиме», — вважає Греков.

Для того щоб діти могли безперешкодно діставатися опірних шкіл, у країні на повні оберти має запрацювати програма «Шкільний автобус». Торік кошти на ці цілі виділяв уряд, а цього року лівова частка витрат на закупівлю транспорту має лягти на місцеві бюджети. Чи зможуть вони осилити це навантаження, як і виділити кошти на ремонт розбитих сільських доріг — питання риторичне. Адже, не зважаючи на «фінансову децентралізацію», регіони поки не можуть похвалитися прибутками. А поза тим до 1 вересня треба буде закупити близько однієї тисячі шкільних автобусів.

«Для 11-річної дитини буде складно здолати вранці й увечері по 10 км, а то й більше, по наших дорогах, — каже Лікарчук. — Адже у нас немає дорожнього покриття, як у Канаді, звідки запозичили ідею шкільного автобуса, тож до всього постає ще й питання безпеки. Крім того, заняття у школі закінчуються у різний час, і молодші учні будуть змушені кілька уроків чекати на старших».

Людмила Ващенко вважає, що у випадку закриття малокомплектних шкіл в Україні можуть з'являтися своєрідні школи інтернатського типу.

РУЙНУВАТИ — НЕ БУДУВАТИ

Згідно з програмою Міністерства, найближчим часом нас очікуватиме ліквідація або об'єднання малокомплектних шкіл. У профільному відомстві кажуть, що сьогодні в Україні налічується 613 шкіл I-II ступенів, у яких навчаються менше як 25 учнів з 1-го по 9-й класи. Чиновники переконують, що вартість навчання у таких навчальних закладах обходиться державі в рази дорожче, ніж у звичайних: відповідно 50 тис. грн проти 9 тис. грн на рік на одного учня. Тож у більшості сіл планують залишити лише початкові школи, а учнів старших класів переведуть до «опорних» навчальних закладів.

«Наші чиновники діють згідно з радянським принципом, за яким хворий зуб легше видалити. Натомість сучасні лікарі шукають шляхи його збереження, — каже «ВВ» Ігор Лікарчук. — Так, у Фінляндії, де один із найвищих рівнів освіти, існують школи, в яких навчаються по 8–15 учнів. В Україні ж над варіантами збереження малокомплектних шкіл не працюють ні Національна академія педагогічних наук, ні Міністерство освіти й науки».

Директор приватної школи «Афіні» Олексій Греков розповів «ВВ», що врятувати малокомплектні школи від закриття і не мати потім збитків від їх діяльності дозволило б запровадження тьюторського підходу до навчання.

«Ця методика зараз використовується у сімейних школах. Вона передбачає, що в закладі працюють кілька висококваліфікованих спеціалістів, які навчають дітей різного віку. Прак-

тикується, зокрема, комбінована робота учнів старших класів у групах, є й індивідуальна робота. Звичайно, тут потрібне гарне технічне оснащення. Достатньо дати висококваліфікованим педагогам-тьюторам нормальну зарплату — і вони пойдуть у малокомплектні школи. У цьому випадку також потрібні фінансові вливання, але не більші, ніж для інших ініціатив Міністерства. Але дітям не доведеться нікуди їздити, малокомплектна школа навіть процвітатиме», — вважає Греков.

Для того щоб діти могли безперешкодно діставатися опірних шкіл, у країні на повні оберти має запрацювати програма «Шкільний автобус». Торік кошти на ці цілі виділяв уряд, а цього року лівова частка витрат на закупівлю транспорту має лягти на місцеві бюджети. Чи зможуть вони осилити це навантаження, як і виділити кошти на ремонт розбитих сільських доріг — питання риторичне. Адже, не зважаючи на «фінансову децентралізацію», регіони поки не можуть похвалитися прибутками. А поза тим до 1 вересня треба буде закупити близько однієї тисячі шкільних автобусів.

«Для 11-річної дитини буде складно здолати вранці й увечері по 10 км, а то й більше, по наших дорогах, — каже Лікарчук. — Адже у нас немає дорожнього покриття, як у Канаді, звідки запозичили ідею шкільного автобуса, тож до всього постає ще й питання безпеки. Крім того, заняття у школі закінчуються у різний час, і молодші учні будуть змушені кілька уроків чекати на старших».

Людмила Ващенко вважає, що у випадку закриття малокомплектних шкіл в Україні можуть з'являтися своєрідні школи інтернатського типу.

НЕВЖЕ ДЕРЖАВІ ДЕШЕВШЕ УСУВАТИ НАСЛІДКИ ЗЛОЧИННОСТІ, НІЖ СТВОРИТИ ГІДНИЙ ПРОШАРОК СУСПІЛЬСТВА, НАДАВШИ СУБВЕНЦІЇ НА УТРИМАННЯ ПТУ?

«Щодня діти на великі відстані їздити не зможуть. Тож або державі потрібно буде подумати про створення гуртожитків для школярів, або батькам доведеться знімати житло».

ПТУ ЗАЛИШАТЬ БЕЗ ФІНАНСУВАННЯ

Ще одна «освітня» ініціатива урядовців ударила по професійно-технічних училищах. Так, із 1 січня 2016 року фінансування 940 ПТУ передано місцевим органам влади, представники яких пояснюють, що на це у них немає коштів. У результаті викладачі й

студенти ПТУ не отримали зарплат та стипендій за січень і в лютому вийшли на пікети під Кабмін.

Згодом Верховна Рада підтримала законопроект №3830-3, який передбачає фінансування таких навчальних закладів за рахунок обласного бюджету і бюджету обласних центрів, а також субвенцію з держбюджету в 1 млрд грн.

«Як стало відомо з урядових джерел, МВФ вимагає від Кабміну і президента заблокувати ухвалення Верховною Радою законопроект №3830-3, який спрямований на порятунок професійно-технічної освіти в Україні, — зазначає експерт із соціальних питань Андрій Павловський. — Простіше кажучи, ПТУ можуть залишитися без фінансування: на вулицю будуть викинуті 314 тисяч учнів і майже 40 тисяч викладачів і техперсоналу».

Заступник голови Федерації профспілок України Сергій Кондрюк зазначає, що такі дії можуть призвести до руйнації системи професійно-технічної освіти в Україні, а це означатиме знищення національного ринку праці.

«Завдяки ПТУ, де молодь, зокрема сільська, опановує робітничі професії, ми отримуємо конкурентоспроможних спеціалістів. Закриття цих закладів може викинути підлітків у підворотні або штовхне на кримінальний шлях, — зазначає Кондрюк. — Невже державі буде дешевше усувати наслідки злочинності, ніж створити гідний прошарок суспільства, надавши субвенції на утримання ПТУ?»

Тут ще прихована спроба приватизувати приміщення ПТУ — раніше зазвичай їх будували в центрі містечок. Напевно, ті, хто ухвалював закон про ліквідацію ПТУ, думали не про май-

бутнє національного ринку праці, а про те, як отримати ці будівлі і ділянки землі.

Окрім того, існують ризики, що після закриття професійно-технічних училищ сільська молодь почне виїжджати не лише з сіл чи містечок, а й з країни. Наприклад, Польща готова приймати наших дітей до своїх спеціалізованих навчальних закладів. Країна залишиться без робітничого потенціалу. Про яку перспективу ми тоді зможемо говорити?»

Кіра ВІНОГРАДОВА

ДУМКА ЕКСПЕРТА

«Держава діє за адміністративним принципом: закриємо малокомплектні школи — а там будь що буде»

Сергій КОНДРЮК, заступник голови Федерації профспілок України:

«Школа в будь-якому селі — це осередок його життєздатності й перспективності, як церква і пошта. Якщо закрити школу, молоді люди розумітимуть, що майбутнього в цього населеного пункту немає, і будуть у той чи інший спосіб шукати можливості його залишити. Тому знищення шкіл призведе до вимирання малих сіл і селищ. З огляду на сотні вже відмерлих сіл у нашій країні, урбанізація може набути просто катастрофічного розмаху.

Окрім того, в кожній громаді є певні культурні, соціальні особливості. І переміщення дітей від рідної оселі в не завжди добре налаштоване до них середовище навряд чи посприятиме їхньому духовному та інтелектуальному розвитку.

Варто також розуміти, що сільські вчителі відрізняються від міських. Адже перші у переважній більшості працюють за потягом душі й серця, а в місті вчителі потихеньку перекаваліфіковуються у викладачів, які відчитують свій предмет, і на тому їхня робота завершується. Скорочуючи сільських вчителів, позбавляючи їх можливості бути освітянськими джерелами, ми ще більше звужуємо можливості для розвитку дітей.

Держава не робить нічого, щоб у випадку скорочення забезпечити сільського вчителя достойною роботою. Та й на кого в наших реаліях зможуть перекаваліфікуватися патріоти-фанатики, які згодні працювати на вчительську зарплату? Фізиків і математиків підштовхують до того, щоб вони торгували на базарі. А тема перекаваліфікації вчителів мала бути піднята заздалегідь, ще до закриття шкіл їм мали б запропонувати широкий спектр можливого перенавчання. Однак тут діє адміністративний принцип: закриваємо — а там будь що буде. Хоча перш ніж приймати таке рішення, чиновникам треба було б дуже добре подумати!»

Батіг і пряник від Нацбанку

Національний банк України продовжує маніпулювати з адміністративними обмеженнями на валютному ринку. Експерти вважають, що існуючі утиски лише завдають шкоди нашій економіці. Так, інвесторів відлякує неможливість вивести з країни дивіденди, а вкладники не поспішають нести до банків гроші, адже за необхідності їм просто можуть не видати потрібну суму.

Від 5 березня низка валютних обмежень була послаблена. Зокрема, відтепер у банківських обмінних пунктах можна купити готівкою валюти не на 3 тис. грн на добу, як це було раніше, а на 6 тис. грн.

(Зазначимо, що кілька тижнів тому середній курс євро в обмінниках перевищував 30 грн, що унеможливило придбання українцями сотенної купюри.) Також НБУ підвищив ліміти на зняття валютних коштів із банківських рахунків — з 20 тис. грн до 50 тис. грн у валютному еквіваленті на добу.

Нагадаємо, обмеження на ринку були запроваджені восени

Політика НБУ залишається, м'яко кажучи, сумнівною та неефективною», — відзначає економіст.

Він додає, що НБУ не виконує стабілізаційні функції із згладжування різких коливань курсу гривні, які негативно впливають на зовнішньоекономічну діяльність, а також дають простір для спекуляцій.

Окрім того, Віктор Суслов вважає, що ліміти на зняття валюти з банківських рахунків потрібно не збільшувати, а взагалі скасувати.

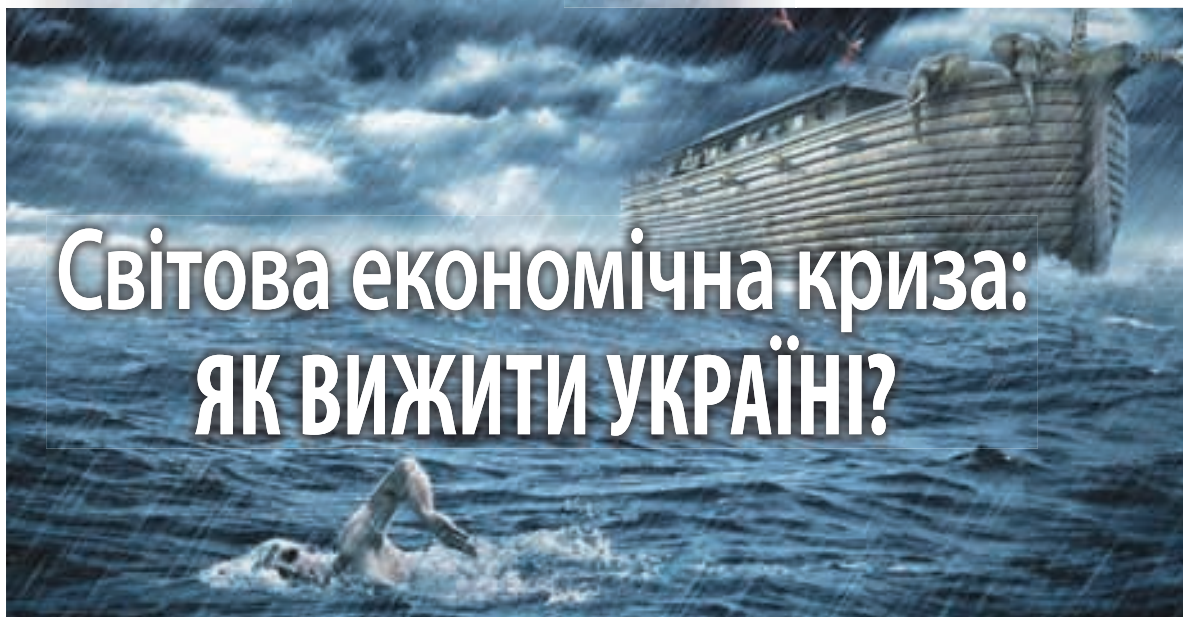
«Громадяни знають, що за необхідності не зможуть забрати всі свої кошти з валютних рахунків, тому в них немає стимулу нести зароблене до банків. Це стало одним із основних факторів, який різко ослабив банківську систему і поглибив валютну кризу за останні два роки. Обмеження щодо видачі вкладів треба було зняти принаймні тим банкам, які почуваються впевнено і гарантовано здатні виконувати свої зобов'язання», — вважає Суслов.

Валерія Гонтарева заявила, що продовжить лібералізацію валютного регулювання після відновлення фінансової підтримки з боку Міжнародного валютного фонду. Так, черговий транш на суму 1,7 млрд доларів відкладається з жовтня минулого року. Причиною затримки стало зволікання з ухваленням держбюджету на 2016 рік. Віддалила перспективу отримання грошей і політична криза в лютому.

Директор Міжнародного фонду Блейзера Олег Устенко зазначає, що Україна «водить МВФ за ніс» обіцянками провести структурні реформи.

«Зазвичай країни звертаються до Фонду як кредитора останньої інстанції і швидко погоджуються на запропонований їм «монетарний блок». Україна, зокрема, перейшла на плаваюче курсоутворення для збереження ЗВР. Ми скористалися тим, що співробітництво з МВФ дозволяє розблокувати роботу України на міжнародних ринках капіталу. Однак коли мова заходить про серйозні зміни, зокрема щодо бюджетної політики, наші урядовці — ані пари з вуст. Окрім того, Україна не погоджується на те, що йде на ура в інших країнах — на проведення структурних реформ», — акцентує Олег Устенко.

Валентин ВИГОВСЬКИЙ

Світова економічна криза: ЯК ВИЖИТИ УКРАЇНІ?

Міжнародний валютний фонд попереджає про зростаючі ризики економічного краху в світі. Експерти по-різному оцінюють такі заяви. З одного боку, до них варто прислухатися, адже Фонд свого часу спрогнозував світову кризу 2008 року. З іншого — це може бути піаром МВФ: мовляв, без допомоги Фонду світ не обійдеться. Проте всі сходяться на думці, що чергова економічна криза може бути спричинена зміною технологічного устрою світу, коли зменшується використання газу, нафтопродуктів і вугілля, натомість зростає частка відновлювальних джерел енергії.

Перший заступник директора-розпорядника МВФ Девід Ліптон, виступаючи на сесії Національної асоціації економіки бізнесу, заявив, що глобальна економіка перебуває у «вкрай скрутному становищі». Фонд збентежило різке скорочення глобальних потоків капіталу та торгівлі за останній рік, коливання на світових ринках сировини, уповільнення економічного зростання країн.

Однією з причин тривог МВФ стала друга економіка світу — КНР. Обсяг китайського експорту в доларовому вираженні у лютому 2016 року впав на 25,4% після січневого зниження на 11,2%, продемонструвавши найзначніше падіння від 2009 року.

Окрім того, у МВФ вважають вкрай проблемними ринки Латинської Америки — Бразилії, Аргентини, Венесуели, де спостерігається рецесія економіки.

Зазначається, що негативну динаміку покажуть країни СНД, передусім це стосується «просідаючих» економік Росії, Казахстану, Азербайджану — останній відчуває значний девальваційний тиск.

Нааявне уповільнення в економіці ЄС, насамперед за рахунок німецької, що впала до 1,8% росту. Є сигнали, які свідчать про насування рецесії на економіку США.

Глобальне зростання мляве, зазначають у Фонді, і світова економічна криза ризикує настати внаслідок певного поштовху. Так, катастрофічний вплив можуть мати геополітичні конфлікти, які загрожують перерости в реальну війну. Варто нагадати, що Іран вступив у дипломатичний конфлікт із Саудівською Аравією, а нещодавно Тегеран звинуватив Ер-Ріяд у бомбардуванні його посольства в Ємені.

На фоні таких ризиків Міжнародний валютний фонд закликає «Групу двадцяти» зробити активні й скоординовані кроки для підтримки економічного зростання, збільшивши ін-

вестиції з бюджетів і активізувавши структурні реформи.

Екс-заступник голови Нацбанку України Олександр Савченко зазначає, що схожі заяви МВФ зробив за рік до світової економічної кризи 2008 року.

«Дійсно, падіння цін на сировину становить 40–60% за останні десять місяців. Причому Україні в цьому

ІНВЕСТОРИ, ЯКІ ВКЛАДАЛИ У ВИДОБУТОК НАФТИ Й ГАЗУ, ПЕРЕОРІЄНТОВУЮТЬСЯ НА НОВІ СФЕРИ. ВАЖЛИВО, ЩОБ УКРАЇНА ТАКОЖ ПЕРЕХОДИЛА У НОВУ ФАЗУ Й ЗІЙШЛА З «ГАЗОВОЇ ГОЛКИ»

плані ще пощастило, адже ринок сільськогосподарської продукції обвалився менше, ніж нафти. Однак не варто забувати, що 50% нашого ВВП ми отримуємо за рахунок експорту. Загалом криза в сировинній сфері призвела до того, що на балансах багатьох підприємств, зокрема державних, накопичилась критична маса боргів. Тож країни, що розвиваються, просто погрузають у борговій ямі, надто це стосується Індії та Китаю.

У Європі в середньому 5% непрацюючих кредитів: до 2008 року нормою вважалися 1,5%, після 2008-го — 2–3% невиклатів. У світі зростає відсоток кредитної заборгованості відносно ВВП — у реальному секторі економіки Китаю цей показник сягнув 160%, — зазначає Савченко.

Директор Міжнародного фонду Блейзера Олег Устенко додає, що, окрім ринку експорту, світова криза вплине на Україну шляхом сповільнення притоку прямих іноземних інвестицій: «Налякані інвестори намагатимуться виводити свої кошти з ринків, що розвиваються, і вкладати їх у «тихі гавані». Ці перетоки капіталу негативно відобразяться на Україні, яка не може запропонувати іноземним, та й вітчизняним інвесторам вигідні умови через колосальні адміністративні бар'єри для ведення

бізнесу, неякісну судову систему і високий рівень корупції».

Окрім того, ми відчуємо імпульси всесвітньої економічної кризи ще через один канал — борговий ринок.

«Досі українському бізнесу вдавалося пролонгувати свої кредити, які він брав у 2006–2008 роках. Однак зараз рівень відтермінування виплат буде низьким, і відтік валюти по кредитах для бізнес-сектора цього року може сягати 5 млрд доларів. А це — значний тиск на гривню», — пояснює Устенко.

Голова Комітету економістів України Андрій Новак зазначає, що світова економічна криза спричинена зміною технологічного устрою.

«Ми живемо в період, коли зменшується використання класичних енергоресурсів — газу, нафтопродуктів і вугілля — і зростає частка альтернативних та відновлюваль-

них джерел енергії. Інвестори, які вкладали у видобуток нафти й газу, переорієнтовуються на нові сфери. Важливо, щоб Україна також переходила в нову фазу — для цього нам потрібно зійти з «газової голки». Цікаво, що в такий переламний момент всі країни мають приблизно рівні можливості. І якщо ми зробимо технологічний стрибок, можемо навіть «заскочити» в групу провідних економік світу», — вважає Новак.

Цікаво, що Андрій Новак розцінює заяву МВФ щодо краху світової економіки як «глобальний піар Фонду»: «Іншими словами, чиновники Фонду хочуть сказати: дивіться, без допомоги МВФ світ не обійдеться. Але економіка є безперервним процесом: вона не може зупинитися, торгівля відбувається навіть в умовах війни. Просто зараз ми опинилися на стадії спаду економічної синусоїди».

Водночас Олександр Савченко вважає, що Україна має прислухатися до таких прогнозів та аналізувати економічні ризики: «Проблема України в тому, що у нас нікому це робити — відсутній інтелектуальний потенціал, інституційна розбудова країни. У нас горизонт економічного планування здебільшого не перевищує 2–3 місяці».

Вікторія ЧАЙКА

Ракетный удар по имиджу США

Иран и Северная Корея практически синхронно осуществили запуск баллистических ракет, наплевав на санкции с запретами и нарвавшись на новые ограничения. Но останавливаться на этом Тегеран и Пхеньян не собираются. Щекоча нервы США и союзникам в регионах, эти страны намерены стать доминантными силами на Среднем и Дальнем Востоке.

ЯДЕРНЫЙ ШАНТАЖ КНДР

Ким Чен Ын последовательно и даже показательно напоминает миру о ядерных амбициях КНДР. В январе этого года Пхеньян заявил об успешном испытании водородной бомбы, а уже в феврале сообщил о запуске ракеты дальнего радиуса действия, которая вывела на орбиту искусственный спутник Земли.

На Западе «мирные исследования космоса», осуществляемые КНДР, оценили как испытания боевых баллистических ракет, способных нести ядерный заряд. Да и нацразведка США сообщила, что Пхеньян возобновил производство плутония, который может быть использован для создания ядерного оружия.

В марте Северная Корея запустила две баллистические ракеты малой дальности из провинции Хванхэ в Восточно-Китайское море. Пролетев полкилометра, ракеты упали в воды к северо-востоку от портового города Вонсан. По «странному» стечению обстоятельств, ранее Ким Чен Ын заявил о том, что Пхеньяну удалось уменьшить ядерные боезаряды, чтобы их можно было размещать на баллистических ракетах.

Примечательно, что последний «фейерверк» КНДР осуществила сразу же после того, как Совбез ООН единогласно утвердил резолюцию, предусматривающую жесточайшие санкции против режима Ким Чен Ына из-за ядерных и ракетных испытаний.

В частности, документ вводит ограничения на экспорт из КНДР угля, железной руды, золота, титана, ванадия и других ценных металлов, а также на поставки в страну авиационного топлива.

Кроме того, резолюция расширяет сферу охвата оружейного эмбарго и вводит запрет на открытие отделений банков Северной Кореи за рубежом. Решение Совбеза ООН обязывает страны проверять все грузы, следующие в КНДР, на предмет запрещенных товаров и технологий.

Напряженные отношения, которые ранее наблюдались между Северной и Южной Кореей, теперь совсем разладились. КНДР после проведения Сеулом совместных учений с США в одностороннем порядке разорвала экономические отношения со страной-соседкой. А до этого Республика Корея пошла на прекращение сотрудничества с Пхеньяном в промышленном парке Kaesong, доходы от которого — основной источник иностранной валюты для КНДР.

Иностранные аналитики отмечают, что такого ухудшения ситуации на Корейском полуострове не наблюдалось последние 10 лет. Пока же понятно одно: невзирая на санкции, Ким Чен Ын продолжит свою ядерную игру. Недаром же он приказал не прекращать ядерные испытания.

Учитывая закрытость КНДР и более ранние, но неудачные попытки запугать мир бряцанием северокорейского оружия, к заявлениям Ким Чен Ына относятся, как к попыткам толстого мальчика в ультимативной форме вытребовать себе очередные «плюшки». Что ему довольно часто удавалось, и Северная Корея получала гуманитарную продовольственную помощь и прочие «пряники».

Но учитывая то, что в голову «мальчику» залезть никто не может, как не может и подтвердить реальность угрозы со стороны КНДР (Пентагон, например, сомневается в ее ядерном статусе), Штаты на всякий случай заявили о готовности ответить в любой момент.

ИМПЕРСКИЕ АМБИЦИИ ИРАНА

Но если КНДР занимается ядерным шантажом постоянно, держа в напряжении Южную Корею, то поведение Ирана наглядно демонстрирует имперские амбиции и желание занять лидирующие позиции в средневосточном регионе. После того как летом прошлого года Тегеран и Большая шестерка в Вене заключили соглашение, с Ирана были сняты санкции Совбеза ООН, а также многочисленные национальные ограничения.

Стране открылся доступ к технологиям, финансовым рынкам, а также международной торговле, в том числе энергоресурсами. Действительно, за этот период Иран начал довольно

ИРАН И СЕВЕРНАЯ КОРЕЯ ПРЕДЪЯВЛЯЮТ ПРЕТЕНЗИИ К СТРАНАМ, ЯВЛЯЮЩИМСЯ СОЮЗНИКАМИ США. ПОЭТОМУ ДЕЙСТВИЯ ОБЕИХ СТРАН МОЖНО РАССМАТРИВАТЬ КАК СВОЕОБРАЗНЫЙ ТЕСТ ДЛЯ ШТАТОВ И ПОПЫТКУ СКЛОНИТЬ БАЛАНС СИЛ В РЕГИОНАХ В СВОЮ ПОЛЬЗУ

активно экспортировать свою продукцию в разные страны мира, получив возможность импортировать необходимое. Сделка была принята на условии, что Тегеран откажется от амбиций обзавестись ядерным оружием и не будет обогащать уран свыше 3,67%, что сделает невозможным его использование в военных целях.

Однако уже в начале 2016 года между Ираном и Саудовской Аравией вспыхнул локальный конфликт, а сейчас Тегеран активно угрожает Израилю, который выступал категорически против ядерного соглашения. Параллельно в стране проходила разработка крылатых ракет. И вот 8 марта был произведен запуск баллистических... При этом Тегеран заявляет, что проведенные ракетные испытания не нарушили ни резолюции Совета безопасности ООН, ни ядерной договоренности с мировым сообществом. Поэтому страна будет продолжать ракетную программу.

Штаты также довольно быстро отреагировали на иранский инцидент. На прошлой неделе вице-президент США Джо Байден в ходе совместной пресс-конференции с премьер-министром Израиля Биньямином Нетаньяху в Иерусалиме успокоил союзников, заявив, что «ядерный Иран является абсолютно неприемлемой угрозой для Израиля, для региона и Соединенных Штатов».

Байден от лица Америки пообещал действовать, если Тегеран нарушит соглашение. Барак Обама тут же продлил действующие санкции США против Ирана на год, а американский Конгресс предложил ввести еще и новые ограничения против страны-нарушителя. А Генеральный

секретарь ООН Пан Ги Мун в традиционном для себя стиле призвал Иран действовать рассудительно и воздерживаться от провокационных действий, которые приводили бы к очередному напряжению отношений.

КЛЮЧЕВЫЕ ИГРОКИ ОСИ ЗЛА

Директор Центра ближневосточных исследований Игорь Семиволос в комментарии «ВВ» выразил уверенность, что в конце концов Тегеран прислушается к советам и больше не станет нарушать соглашений.

В свою очередь президент Центра европейских и трансатлантических студий Алексей Коломиец придерживается мнения, что Иран не откажется от ракетных испытаний. Более того, действия Тегерана и Пхеньяна взаимосвязаны — это доказывает почти синхронный запуск странами баллистических ракет.

«Иран и Северная Корея являются одними из ключевых игроков так называемой оси зла. И существуют пока непроверенные утверждения о том, что к развитию ядерной и ракетной программ КНДР причастен иранский режим», — предположил он в комментарии «ВВ».

Эксперт обратил внимание на то, что и Иран, и Северная Корея предъявляют претензии к странам, являющимся союзниками США. Поэтому действия обоих государств можно рас-

сматривать как своеобразный тест для Штатов и попытку склонить баланс сил в регионах в свою пользу. Ради этого Пхеньян фактически выступил против Японии, Индонезии, Филиппин, Малайзии и Южной Кореи.

«Главная цель Ирана — стать доминантной силой в регионе Персидского залива и «Большого Ближнего Востока». Но ожидать от режима Обамы действий, которые способны хотя бы приостановить столь наглое и жесткое поведение Тегерана, не приходится. Поэтому Иран продолжит все больше нагнетать, и запуски ракет можно рассматривать как тестирование США и подписантов ядерного соглашения», — уточнил Коломиец.

По его словам, сделка в формате Большой шестерки, которую в прошлом году заключили США, РФ, КНР, Великобритания, Франция и Германия с иранским режимом, фактически развязала Тегерану руки, дав ему возможность наращивать свой ракетный потенциал. И если теперь от него потребовать немедленного и безусловного прекращения испытаний ракет средней и малой дальности, ядерное соглашение окажется под угрозой.

«Тегеран, невзирая ни на что, продолжит свои действия в отношении испытаний ракет и пр. Ведь ответы от США пока приходят лишь на бумаге. Соответственно, следующих действий можно ожидать и от Пхеньяна. Хотя США будут делать все возможное для того, чтобы усилить давление на режим Ким Чен Ына и успокоить своих союзников в регионе», — подытожил Коломиец.

Антонина МИРОШНИЧЕНКО

Торг уместен

Миграционный кризис в Европе подтолкнул Старый Свет к тому, что 17 марта в рамках брюссельского саммита может быть подписан документ, предоставляющий Анкаре уже в июне безвизовый режим и ускоренную процедуру вступления в Евросоюз. Все это взамен размещения мигрантов, ставших тяжелой обузой для ЕС.

Турецкий президент Реджеп Тайип Эрдоган накануне экстренного саммита Турция — ЕС, который состоялся 7–8 марта в Брюсселе, блестяще сыграл на руку стране. Он предложил в северном регионе, граничащем с Сирией, построить город для беженцев.

Так Турция не только заселяет довольно глухие места, но и обеспечивает безопасность этого района за счет союзников. Кроме того, Анкара получает от Евросоюза помощь в размере трех миллиардов евро на содержание и обеспечение беженцев.

В своем заявлении Эрдоган не преминул уколоть ЕС, заметив, что Старый Свет уже четыре месяца обещает выделить деньги на вынужденных мигрантов, но дальше слов дело не идет. В результате сразу же после экстренного саммита Анкаре был отправлен первый транш в размере 95 млн евро.

Турки в свою очередь обязуются принимать из Европы нелегально проникших экономических мигрантов. Но на условии «один на один»: Турция принимает одного нелегала из ЕС, а Старый Свет — одного мигранта, у которого есть законные основания претендовать на политическое убежище. При этом Евросоюз помогает Анкаре в укреплении и мониторинге границы Греции во избежание дальнейшего прибытия нелегалов.

Не исключено, что кроме безвизового режима, который будет введен на полгода раньше, и ускорения процедуры принятия Турции в ЕС у Эрдогана есть другие условия. И, вероятнее всего, Евросоюз пойдет на уступки.

Понятно, что далеко не все в ЕС довольны такой сделкой. Но если Европа дает согласие на массовую депортацию мигрантов, тем самым нарушая принципы и законодательство стран содружества, она не остановится ни перед чем. Поэтому сейчас, опираясь на ст. 33 и ст. 38 директив относительно процедуры предоставления убежища в ЕС, Турцию готовы признать безопасной страной. Только в этом случае Европе удастся отделаться от мигрантов.

Относительно такого решения миграционного кризиса возникает действительно слишком много вопросов, тем более что Анкара не является полноценным членом Женевской конвенции по беженцам. Однако Эрдоган действовал так, как выгодно ему, выторговывая преференции. Ведь, как бы это цинично ни звучало, каждая страна преследует собственные интересы, заключая лишь выгодные для себя союзы.

Украина же не получит безвизового режима в ближайшем будущем, зато ждет беженцев в приюте под Яготином...

Елена САФОНОВА

Посыплется ли «Карточный домик»?

Во время предвыборной президентской кампании в США вышел четвертый сезон культового американского сериала «Карточный домик». Так же, как и в реальности, в телефильме как раз проходят праймериз. Однако куда более беспощадные и жестокие. Потому как главный герой сериала готов на все, только бы остаться в овальном кабинете.

ЧЕТЫРЕ ИНТРИГИ

Политическая драма «Карточный домик», основанная на одноименном бестселлере британского писателя Майкла Дobbса, рассказывает о восхождении амбициозного конгрессмена от Демократической партии Фрэн-

что уходит от него. Но как же Фрэнк победит в гонке без первой леди? Да и все тридцать лет брака Клэр была его верной опорой. Эта задачка для Андервуда окажется не из легких.

Но и это не самое важное, потому как для того, чтобы помириться с супругой и стать президентом, ему для

лепных картин, однако именно перевоплощение в 46-го президента США стало для актера знаковым. Хотя он, а соответственно, и его персонаж, постарел, однако не утратил ни харизмы, ни невероятной внутренней силы.

«Политика — уже не просто театр, это шоу-бизнес. Так давайте устроим лучшее шоу в городе», — так сказал главный герой «Карточного домика» Фрэнк Андервуд. А ведь и правда устроит!

Кстати, во время одного из интервью Кевина Спейси спросили, какая разница между его персонажем и кандидатом в президенты США от

Дэвиду Финчеру пришлось долго ее уговаривать, ведь в образе холодной и немногословной Клэр он не желал видеть больше никого.

«Дэвид попросил меня не двигаться. Я сидела на стуле абсолютно неподвижно и думала: «В самую точку. Клэр — это мраморный бюст. Она загадочна, но в какой-то момент она разобьет этот мрамор и покажет себя. Очень круто играть кого-то подобного 13 часов подряд!» — вспоминает актриса.

Кстати, после того как Робин разрешили порежиссировать, она по-настоящему вошла во вкус.

«Когда мне доверили режиссерское кресло, я поняла, что это на сто процентов мое. Мне понравилось быть на месте водителя. Теперь, если честно, я вообще не хочу сниматься. Теперь я хочу снимать», — констатирует актриса.

В четвертом сезоне мы увидим всех старых знакомых. А из новичков, присоединившихся к проекту, приятно удивила Нив Кэмпбелл. Эта канадская актриса наиболее известна по роли Сидни Прескотт в серии фильмов ужасов «Крик». Но не стоит бояться, что вслед за ней придет маньяк в черном плаще. Ведь место монстра в этом сериале уже занято.

В общем, новый сезон «Карточного домика» получился поистине увлекательным. И очень не хочется, чтобы эта история заканчивалась. Ведь не зря поклонниками сериала являются Билл Клинтон и Барак Обама. Они-то знают толк в большой политике!

Анна СПИВАК

«ПОЛИТИКА — УЖЕ НЕ ПРОСТО ТЕАТР, ЭТО ШОУ-БИЗНЕС. ТАК ДАВАЙТЕ УСТРОИМ ЛУЧШЕЕ ШОУ В ГОРОДЕ», — ГОВОРIT ПЕРСОНАЖ КЕВИНА СПЕЙСИ — ФРЭНК АНДЕРВУД

ка Андервуда (играет Кевин Спейси). В прошлых сезонах он при помощи невероятных интриг занял место президента. Теперь же ему предстоит участие в выборах.

Во-первых, ему нужно выиграть праймериз, то есть дискредитировать своего оппонента-демократа. Во-вторых — Фрэнк должен «сделать» своего конкурента от Республиканской партии. А соперник у него весьма сильный. Угрозы, шантаж, злоупотребление властью, нечестная игра — все способы для этого хороши.

К тому же теперь Андервуду нужно выиграть войну, которую ему объявила собственная жена Клэр (Робин Райт). В конце третьего сезона она заявила,

начала нужно выжить после покушения! А ведь и тут не обойтись без грязной игры...

Отметим, что этот сезон куда более интересный, нежели предыдущий. Особенно учитывая то, что тут появляются тени из прошлого. И главный вопрос заключается в том, получит ли Фрэнк по заслугам. Помните ведь, что на его руках кровь?

ЧЬЯ СКРИПКА ПЕРВАЯ?

К роли Фрэнка Андервуда двукратный обладатель «Оскара» Кевин Спейси наверняка шел всю свою жизнь. Его фильмография насчитывает невероятное количество велико-

Республиканской партии Дональдом Трампом?

«Если отвечать навскидку, то никакой: один — это вымышленный персонаж, и другой — тоже вымышленный персонаж», — с юмором ответил Спейси.

Однако в четвертом сезоне на первый план выходит Робин Райт, которая играет роль первой леди. Именно сейчас настал ее звездный час, и она сможет по-настоящему раскрыться. Клэр Андервуд станет самостоятельным персонажем, но не потому, что уйдет от мужа. А потому, что и сама сделает потрясающую карьеру.

Кстати, от этой работы Робин Райт сначала отказалась. Режиссеру

Совсем скоро на большие экраны выйдет картина «Падение Лондона» (сиквел «Падения Олимпа»). Эта история повествует о небывалой террористической атаке, главной целью которой конечно же является президент США. Впрочем, это больше фантастика, нежели традиционный боевик. Но обо всем по порядку.

Итак, согласно сюжету, при загадочных обстоятельствах погибает премьер-министр Великобритании. И на его похороны собираются приехать все сильные мира сего. Президент США Бенджамин Эшер (Аарон Эххарт) почему-то опасается визита в Соединенное Королевство и советуется с агентом Секретной службы Майком Бэннингом (Джерард Батлер), насколько этот вояж безопасен.

Такая суматоха даже как-то удивительна, ведь не впервые же мировые лидеры собираются под одной крышей. Но интуиция главу сверхдержавы не подвела (он ведь знал сценарий). Вначале по приезде в Лондон ничего не предвещало беды, но уже совсем скоро начинается такое...

Террористы, переодетые в королевских гвардейцев, вдруг начинают палить из автоматов по толпе, потом к стрельбе подключаются фейковые полицейские, взрывается машина. Один за другим уничтожают премьеров Японии и Италии, президента Франции. А главе США конечно же удастся бежать. А все потому, что у него есть телохранитель Майк — эдакий Супермен-Терминатор-Джон Макклэйн в одном лице.

Дальше — больше. После длительной погони им удается сесть в вертолет, однако на крышах домов уже спрятались террористы с базуками, готовые в

Падение и спасение

любой момент уничтожить президента США. При этом мы видим апокалипсические картинки разрушенного Лондона. Тут создатели разгулялись в фантазиях. Но благо хоть Биг-Бен не тронули.

Далее персонажам Эххарта и Батлера нужно просто выжить. Но ведь мы-то с вами догадываемся, что главные герои в таких фильмах не погибают...

Режиссер картины «Падение Олимпа» Антуан Фукуа отказался снимать это продолжение потому, что ему не понравился сценарий. (Вот кто бы говорил, ведь первая часть еще слабее.) Затем режиссерское кресло отвели Фредерику Бонду, однако он покинул проект из-за творческих разногласий с продюсерами. Наконец это место занял Бабака Наджафи. Пожалуй, это его первый масштабный фильм со звездами первой величины в главных ролях. И первый блин у него получился почти комом. Отчетливо видно, что вдохновлялся кинотворец картинами а-ля «Крепкий орешек» и решил создать эдакий «Крепкий кокос». А получилась мелкая арахиска. Смешно, нереалистично, но главное, что недолго (хронометраж составляет всего 100 минут).

Главную роль в картине исполнил Джерард Батлер. Когда-то давным-давно этому актеру прочили место следующего Джеймса Бонда. Но он то ли кастинг не прошел, то ли испугался.

«Зрители думают, что заполучить роль агента 007 очень круто, но мне, как актеру, это совершенно неинтересно, потому что с тех пор вы — Бонд. Это как Кристофер Пلامмер. Великий актер, но его навсегда запомнят как парня из «Звуков музыки», — сказал актер в одном из интервью.

В общем, мысль понятная: такая работа помешает его карьере. Так вот, на самом деле Джерарду Батлеру может навредить только сам Джерард Батлер. Ведь непонятно, как такой замечательный актер может сниматься в настолько откровенной ерунде. Лучше бы он подался в Бонды!

Аарон Эххарт тоже разочаровал. Впрочем, со времен его феноменального успеха в «Темном рыцаре» (2008) актеру катастрофически не везет с ролями. Вспомните только последнюю его работу в фильме «Я, Франкенштейн». Но лучше не вспоминайте.

А для чего в фильм пригласили Моргана Фримана, вообще непонятно. Потому что его персонажа вице-президента Аллана Трамбулла практически было не видно. И это с харизмой Фримана!

Если бы этот фильм был снят в конце 1990-х или хотя бы в начале 2000-х, он бы имел большой успех. Тогда подобные мувии были достаточно востребованы. Сейчас же кинополитика куда более тонкая, непрямая и изысканная. А боевики более оригинальные и зрелищные. Однако своего зрителя эта лента наверняка найдет. Потому как поностальгировать тоже иногда хочется.

Кстати, складывается впечатление, что через какое-то время продюсеры запустят в работу триквел. Интересно, что дальше будет падать?

Евгения ПРОРЫВАЙ

ДОРОГИЕ НАШИ ЧИТАТЕЛИ!

В настоящее время оформить подписку на газету «Вечерние Вести» можно только через редакцию.

Оплатить подписку на газету «Вечерние Вести» вы можете в любом отделении государственного или коммерческого банка Украины по квитанции.

Если вы хотите получать газету со следующего месяца, вам необходимо оплатить подписку до 10 числа текущего месяца.

СТОИМОСТЬ РЕДАКЦИОННОЙ ПОДПИСКИ:

Язык	Индекс	Периодичность выхода	Стоимость подписки (1 месяц)
Рус	23115	Пн	10 грн
Укр	49450	Пн	10 грн

«Вечерние Вести» — газета для всех поколений!
Тел: (044) 359-04-54

Сума:	60
Платник:	Петренко Розаліна Юхимівна
Місце проживання:	м. Одеса, вул. Канатна, 38, кв. 42
Отримувач:	Назва: ТОВ «Елекшнмолл Україна» АТ «УкрСиббанк»
Код:	3 6 6 3 2 2 8 4
Розрахунковий рахунок:	2 6 0 0 7 4 9 3 7 9 8 2 0 0
МФО банку:	3 5 1 0 0 5
Призначення платежу:	Передплата газети «Вечерние Вести» інд.23115, 6 міс.

Шеф-редактор — Сергей ПАЛЕХА, ответственный секретарь — Алексей СОКУР
Свидетельство о госрегистрации КВ №21058-10858 ПР от 14.11.2014 г.
Редакция: г. Киев, бул. Леси Украинки, 26
Пишите по адресу: ООО «Структура ИТ», а/я 155, г. Киев, Украина, 04080
Учредитель и издатель: ООО «Структура ИТ»
Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua
Газета отпечатана ООО «Мега-Полиграф» 04073 г. Киев, ул. Марка Вовчка, 12/14
Заказ № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
Тираж 87 089 экз.
Рекомендованная цена 2 грн. 30 коп.
Подписной индекс: 23115
При использовании публикаций ссылка на газету «ВВ» обязательна.
Ответственность за содержание рекламных материалов несет рекламодатель.